



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LIV [i. e. LV]. Vbiuitas stabiliat, an euertat Sacramentum Eucharistia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Berengario suam hæresin: teste Lanfranco, Guitmundo, Anselmo. 2. In Concil. Rom. II. sub Greg. VII. an. 1079. (teste Tho. VVald. 10.2. de Sacram. c. 43.) Berengario relapso resipiente.

3. In Conc. Lateran. Generali & porro etiam Vox Transubst. est viurpata sub Innoc. III. anno 1215. 4. In Conc. Ro. III. anno 1413. contra VVicelleffum: Item in Constantiensi, anno 1414. Item in Conc. Florent. anno 1439. consentientibus in id Latinis & Græcis.

Vnde patent mendacia superius posita Sectariorum.

Q VÆ S T I O L V.

Vbiq[ue]itas stabilitat, an euertat Sacra- mentum Eucharistie?

LUTHERVS, ut suprà quest. 1. vult, Corpus Domini per Unionem ad Verbum, id assentum esse, vt sit ubi & Verbum est, scilicet. Vbiq[ue]. Consentunt cunctes Lutherani, cō, vt ne in Sacramentiorum incidenti opinionem.

SVADENT istis: præter alia suprà par. 1. quæst. 25. 2. 6.
1. Lutherus, quod verba, *Hoc est Corpus meum* firmiter stant. Ex eo, quod Christus feder ad Dextram Dei, sequitur evidenter, Corpus Christi in pane esse, etiam si hæc, *Hoc est Corpus meum*, nec dicta à Christo, nec scripta fuissent. Quare cum ex Unione hypostatica Corpus Christi sit ubique, certè fuit etiam in pane: Symbola tamen sunt ad id inservita. 2. Opus vero est Eucharistia; quia licet Corpus Christi sit ubique, non tamen capi ubi que posse, sed tantum in re à Christo instituta in qua vult queri, non ubique. Nam est etiam in laqueo; non tamen debo rōcire in serere collum. 3. Schmidelinus libto contra Sperlingium, *Corpus Domini non est in Eucharistia extra usum*; non intelligitur de presentia; sed de distributione; quia non distribuitur extra usum.

AUTOR. Præsentia Corporis Christi in Eucharistia est vi Consecrationis; quam reiuentes Lutherani confugunt ad Vbiquitatem chimericam: quæ refutatur istis. 1. Quia ea stante, Eucharistia non est Sacramentum. Nam

Sacramenta pendent ex Institutione Christi, ritum & verba præcipientis: qui Corporis Christi præsentia, iuxta istos, pendet ex eo, quod sedet ad dextram Dei: ex Unione hypostatica; & non ex vi Consecrationis seu Institutionis.

Ergo Vbiq[ue]itas euertit Sacramentum.

2. Quia ex Vbiq[ue]itate sequitur, Christus non posse manducari ore corporali, sed

tantum spirituali energiæ; idque soli p[ro]p[ri]i. Nam quod est vbiq[ue], moueri nequit aut transire aliò; vti Deus: ergo Cœna est superuacula, aut spiritialis manducatio. Sacramentariorum est astrenua: quam execrantur Lutherani.

3. Non opus foret adire templo communicandi gratia. &c. quia ubique adest, etiam ante dicta verba Institutionis: ergo frusti Cœna est.

4. Docent omnes Lutherani, Corpus Christi adeste solum in V[er]su; non ante, non post eum: At si ubique est; adest etiam ante & post V[er]sum.

Quia fatentur Vbiquistæ se coactos in

p[ro]p[ri]a rationum, configere ad Vbiquitatem: ita Brentius libr. Recognit. ne cogi-

tur admittere Consecrationem. 6. Illyricus libr. de mystica Cœna, ait, oportet admitti Christi præsentiam iu Ecclesia, vt in Caput Ecclesia in terris Humanum; ut debeat admitti Papa.

DI C O A D I. Ex hoc incident in symbolicam synaxin Sacramentiorum;

quippe Symbola sola pendere aiunt ei institutione Christi, quatenus significant Corpus Christi.

AD II. Quod ubique est, vbiq[ue] capi potest: Quia implicat, vt habeam panem,

& non habeam in eo Corpus Christi ubique præsens. Neque, vt ait B[onaventura] Cœna habetur definitiū ex instituto;

extra



extra eam est personaliter: Nam ille modus astruit solam efficaciam Communionis cum Sacramentariis.

A D III. Etiam extra usum Cœnæ distribuitur, cum sit ubique in omni re, quam distribui contingit.

VII. DE EVCHARISTIÆ SACRAMENTO seu COMMUNIONE.

QUESTIO LXI.

Eucharistia an sit Res Permanens; an Actio transiens?

LUTHERO Martinus Bucerus, teste Chlæo l. 3. Miscel. tract. 8. anno 1536. persuasit, In Eucharistia non esse Corpus Christi, nisi dum sumitur: ac proinde Sumptuē propriè esse Sacramentum. Rati, sic Lutheranos & Zwingianos reconciliandos fecit. At irritu euentu. LUTHERANI, Melanchthon, Brentius, Kemnitius, &c. Item CALVINIANI cum Caluino, Inst. 4 c. 18. §. 37 39. Martyr lib. contra Gardin, &c. idem at ripuerunt commentum; quod ad Orthodoxam Eucharistię Adorationem illud valere destruendam cernunt.

CALVINVS tamen, Martr., & Illyricus volunt, tunc solum est. Sacramentum, cum actu sumitur: Ut Baptismi aqua, dum affunditur: Non, dum ad egressos defertur.

LUTHERANI v. d. vt Kemnitius (quo S. Patrum eludat, estimonia) volunt esse etiam, dum ad egressos defertur, immedia à Cœna: Quodam quoque post triduum manere aut sacramentum.

SVADENT istis. 1. Quia sic Institutio est facta. 2. Sicque est cum Baptismo. 3. Nec S. Patres sunt alieni. 11. Caluinus. Qui sic faciunt, scilicet alteruant Euch. habent Veteris Ecclesia exemplum; Fatoꝝ. Verum in restanta, in qua non sine magno periculo erratur; nihil tu-

tius est, quam veritatem sequi. III. Kemnitius ea vult S. Patrum testimonia admitti, quæ dicunt statim à Cœna missum Sacramentum ad egressos. IV. Idem. Alii Patres errant: 1. Sed quia ex simplicitate; ignosci potest: 2. Alios cum his non consenserent ad alteruationem Euch. ideo Consuetudinem non fuisse Vniuersalem. 3. Et sic ubi fuit, abrogata esse. 4. Demum assertam esse ad mandationem, non ad superstitionem.

AVTOR. Eucharistia planè est Res permanens; non Actio transiens. Docent id verba Institutionis: *Hoc est enim Corpus meum.* I. Hoc dictum fuisse Verum necessè est; at ante mandationem dictum fuit. II. Fuit dictum, ut causa mandationis: q. d. ideo manducate; *Hoc est ENIM Corpus meum:* scilicet maximum Sacramentum; coque sanctius motuum. Präceptum est, *Manducate:* Simul *Hoc est enim Corpus meum* Exhibitio Rei est; Non Promissio, ut Calvinus finxit: Hæc enim futuri est, non præsentis boni.

III. Benedictio, rem communem faciens benedictam & facram, est Actio per se perfecta; cuius Opus est Res rerum sacrarum sacratissima Corpus Christi: 1. Cor. II. Panis, quem frangimus, non ne Communicatio est. &c. At istud est permanens, ad Communionem manducandam ordinatum, duratq; dum species perdurant: quibus corruptis, esse desinit.

IV. Manducate, præcepit; sed non addidit, continuò post Benedictionem Manducate: quod ergo Verba Institutionis non definiunt tempus manducandi; ecquā Scripturā Sacra docete definiunt Sectarii. Manducandum esse simul ac benedictio facta est? Vnde docent, Benedictionem, & Manducationem unā esse Actio.

